

[Kjær Rasmussen.]

kæmpet for deres frihed i USA, og partiet De Sorte Pantere, som Eldridge Cleaver er informationsminister for, er et led i denne næsten 400 år lange frihedskamp. Partiets fængslede formand, Bobby Seale, har beskrevet partiet på følgende måde:

„Vi forsøgte at skabe en organisation, som ville være et udtryk for folkets grundlæggende ønsker og behov, og som ville forsøge at organisere sorte mennesker, så de ville have en slags magtposition, således at de kan gøre sig gældende over for magtstrukturen. Partiet gør sig klart, at den hvide magtstrukturs virkelige magt er dens militære magt og politiets magt.

Og vi kan se, at vore sorte bysamfund besættes af politimænd, akkurat som et fremmed land besættes af fremmede tropper. Vor politik kommer fra vore sultne maver og vore knuste hoveder, og de modbydelige tjenesterevolvere ved betjentenes side, som benyttes til at sønderrive vore kroppe, og fra vor viden om, at sorte mennesker hverves til at kæmpe i krige, dræbe andre farvede mennesker, som aldrig har gjort os noget.“

Jeg kan oplyse, at det er taget fra bogen „Black Awakening in Capitalist America“ af Robert L. Allan.

De Sorte Panteres kamp kan sammenlignes med den danske modstandsbevægelse; blot er der forskel på 5 års undertrykkelse og 400 års. Og den danske befolknings ubehag i den tid er forsvindende i sammenligning med de lidelser, som mennesker underkastes i slumkvarterernes helvede.

Panterpartiet har massiv støtte i den fattige sorte befolkning. Ifølge Time Magazine fra den 6. april i år erklærer 25 pct. af den sorte befolknings nogle og tyve millioner, at panterne repræsenterer dem fuldt ud. 43 pct. af dem, der er under 21 år, erklærer det samme. 49 pct. af den sorte befolkning erklærer, at de respekterer informationsminister Eldridge Cleaver, og 64 pct. siger, at de føler stolthed over panterne. Som det ses, er det amerikanske politis påstande om, at panterne er en slags sort mafia, lige så bindogale som de tyske nazisters og ledende danske politikeres udtalelser om den danske modstandsbevægelse under krigen.

Det er kun logisk, at en modstandsbevæ-

gelse forfølges. Tyranner afgiver ikke frivilligt deres magt. I løbet af partiets 3-årige eksistens er 32 medlemmer ifølge partiets egne opgørelser blevet dræbt. Det huskes måske endnu, hvorledes to af partiets ledere blev myrdet i Chicago i december, mens de lå og sov. Adskillige hundrede partimedlemmer er fængslet, deriblandt det meste af partiets centralkomité og partiets to oprindelige ledere, Huey P. Newton og Bobby Seale. Mange er fængslet, fordi de ofte er ude af stand til at betale de ofte svimlende kautionsbeløb. Nogle pantere i New York kan kun løslades imod betaling af 750.000 kr. pr. stk.; det er ikke kaution, men løsepenge.

Som et led i forsøget på at udrydde panterpartiet må også sagen mod Eldridge Cleaver betragtes. Han var som ung mand blevet idømt 2-14 års fængsel. I fængslet begyndte han at studere politiske emner og skrive. Efter 9 års forløb lykkedes det fremtrædende intellektuelle i Californien at udvirke hans løsladelse. Kort efter sin løsladelse blev han optaget som medlem i De Sorte Panteres parti, og på grund af sine store evner blev han informationsminister i partiet. Op til præsidentvalget i 1968 blev han af Peace and Freedom Party valgt til præsidentkandidat.

Den 6. april 1968 fandt der en skudepisode sted i Oakland i Californien, da politiet lagde et baghold for nogle pantere. Eldridge Cleaver blev fængslet. Mens han var fængslet, blev hans prøveløsladelse pludselig ophævet ved, at prøveløsladelsesrådet holdt et telefonmøde. Cleavers sagfører gik til en domstol med et habeas corpus-brev, hvori det forlangtes, at Cleaver straks skulle løslades. Dommer Raymond Sherwin løslod Cleaver og skrev i præmisserne:

„Der må lægges vægt på, at uimodsagte vidnesbyrd fremlagt for denne ret tilkendegav, at klageren havde været en eksemplarisk prøveløsladt. Faren ved hans løsladelsesstatus stammede ikke fra mangel på personlig resocialisering, men fra hans utilbørlige veltalenhed i forfølgelsen af politiske mål, mål, der virkede anstødelige på mange af hans samtidige. Ikke alene manglede der begrundelse for annullering af prøveløsladelsen, det var produceret af en slags tvang, som er upassende, det vil sige i det mindste for lovens håndhævende myndigheder i denne stat.“